

РЕШЕНИЕ
№ 305
гр. Перник, 27 ноември 2012 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и първи ноември, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: С. СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.

при секретаря А.М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 313 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба от Началник на Митница „Столична“ против решение № 627/17.08.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 514 по описа на съда за 2012г. В ЧАСТТА, с която е отменено наказателно постановление № 1310/21.11.2011 г. на Началник на Митница Столична, издадено срещу С.И.Т. ***, с което за нарушение и на основание чл. 123, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лв. Мотивите на районния съд са, че неправилно е приложен материалния закон, поради неотчетено от административнонаказващия орган наличие на предпоставки за квалифициране на нарушението като маловажно.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е „неправилно, необосновано и постановено при неправилно тълкуване и прилагане на закона, нарушение на закона – касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, изразяващо се в неправилно прилагане на чл. 39, ал. 2 от ЗАНН.“ Пред касационния съд жалбоподателят се представлява от ю.к. Борислав Станков, който заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и първоинстанционното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства във връзка с касационните основания.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните и посочените касационни основания, както и след извършени цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира касационната жалба за неоснователна при следните мотиви:

Районен съд – Перник въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел от фактическа страна за безспорно установено, че на 06.07.2011 г. в гр. Перник, на С.И.Т.*** е съставен акт за това, че на 07.04.2011 г. държи в личния си лек автомобил акцизни стоки без бандерол – 15 броя кутии цигари.

Нарушението е установено при извършване на съвместна проверка от служители на Митница Столична и служители на ОД на МВР – Перник, като на Т. *** е съставен акт установяващ нарушението, въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна районният съд не е отчетел в производството по налагане на административно наказание да са допуснати съществени процесуални нарушения, като актовете обективирали го са приети за съставени при съобразяване с изискванията на закона.

При разглеждане на спора в неговото същество, като краен извод вмененото на Т.*** административно нарушение е прието безспорно за извършено, като доказано, съответно на събрания по делото доказателствен материал, както и за извършено от лицето посочено за нарушител, предвид което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на Т.*** за нарушение по чл. 126 от ЗАДС. Въпреки тези си изводи обаче решаващият състав на Районен съд – Перник е постановил, че административнонаказващият орган е приложил неправилно материалния закон с отказа си да квалифицира нарушението като маловажно.

Изводите на първата съдебна инстанция се споделят от Административен съд - Перник, предвид което касационната жалба е неоснователна.

За прецизност в настоящия случай ще се отбележи, че в акта за установяване на административно нарушение липсва указание за наказаното лице относно законово гарантираната му възможност с нормата на чл. 42, т. 8 от ЗАНН във вр. с чл. 44, ал. 1 от ЗАНН да ВЪЗРАЗИ против съставения АУАН, с което е ограничено правото му на защита. Така липсата на възражение от нарушителя преди издаване на НП пред наказващия орган и наличието на такова пред районния съд води на извод, че лицето е било лишено от възможността да възрази при съставяне на акта. Контролните органи не следва да пренебрегват строго формалните правила на ЗАНН, тъй като пропуски от този вид обикновено съществено ограничават правото на защита на нарушителите и са абсолютни основания за отмяна на издаваните НП.

По същество правилна е преценката на решаващия състав за неправилно приложение на материалния закон, предвид неприлагането на чл. 126б от ЗАДС от контролните органи, както и поради отказа на административнонаказващия орган да приложи нормата на чл. 28 от ЗАНН за маловажно нарушение. Предвид наличието на разпоредба в специален закон, какъвто се явява ЗАДС спрямо ЗАНН, подлежащо на обсъждане от наказващия орган за маловажност на деянието е било неприлагането на чл. 126б от ЗАДС от страна на контролните органи. Нормата на чл. 126б от ЗАДС препраща към разпоредбата на чл. 39, ал. 2 от ЗАНН, която предвижда възможност „за маловажни случаи на административни нарушения, когато това е предвидено в закон”, *контролните органи* да налагат глоба на местонарушението. Видът на административното наказание по последно цитираната норма ограничава приложението на чл. 126б от ЗАДС само по отношение на нарушители - физически лица, тъй като само последните могат да бъдат санкционирани с „глоба”, какъвто е и настоящия случай. Контролните органи, при наличие на съответните предпоставки е следвало да приложат чл. 126 от ЗАДС във вр. с чл. 126б от ЗАДС. Административнонаказващият орган на свой ред преди да се произнесе по преписката, след извършването на проверка на основание чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и при установяване на наличие на предпоставки за третиране на случая като маловажен е следвало да приложи чл. 28 от ЗАНН, като освободи нарушителя от налагане на административно наказание. По смисъла на ТР №1/2007 г. на ВКС, ОСНК, изразът „може” не обуславя действие при оперативна самостоятелност, а означава възлагане на компетентност – особена, за произнасяне по специален, предвиден в закона ред и при наличие на

предпоставки по чл. 28 от ЗАНН (или по смисъла на специална норма в случая по аналогия) задължително следва квалификация „маловажност”, а неприлагането на привилегированата норма е основание за отмяна на НП.

Не се споделя тезата на жалбоподателя, че трайна съдебна практика нарушенията на ЗАДС да не се третира като маловажни. Съдът също смята, че всеки конкретен случай на нарушение следва да се преценява съвкупно съобразно множество обстоятелства, измежду които и степен на обществена опасност на деянието. Към датата на извършване на нарушението и неговото установяване действащ е бил ЗАДС в редакцията му от ДВ бр. 19 от 08.03.2011 г. Към този момент ал. 2 на специалния чл. 126б от ЗАДС, регламентираща кои са маловажните случаи по ал. 1 на с. чл. и въвеждаща като единствен критерий за маловажност – двойният размер на акциза на стоките – предмет на нарушението да не надвишава 50 лв., не съществува. Но преценката на районния съд за маловажност на нарушението, базирана основно на стойността на дължимия и неплатен акциз, е съответна на последвалото законодателно уреждане на критерия за маловажност, който е приложим и относим в процесния случай. Допълнението на чл. 126б от ЗАДС с новата ал. 2 към настоящия момент се явява и по-благоприятен за нарушителя приложим закон, изменен преди влизане в сила на процесното НП от гледна точка въведения конкретен критерий за квалифициране на посочените нарушения като маловажни. В тази връзка касационният съд споделя позицията и преценката на първата съдебна инстанция за маловажност на процесното нарушение, базирана основно на размера на неплатения акциз, която е около предвидения такъв в последвалото законодателно разрешение. Контролните органи, като не са приложили възможността, уредена в чл. 126б на ЗАДС са приложили неправилно закона. Административнонаказващият орган на свой ред, при извършване на задължителната проверка по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и на база установените пред него факти и обстоятелства също е приложил неправилно закона, като е отказал да третира случая като маловажен по реда на чл. 28 от ЗАНН. Тезата на жалбоподателя за високата обществена опасност винаги на нарушенията от този вид без оглед размера на дължимия акциз не се споделя от съда, както очевидно не се споделя и от законодателя, предвид „уточнението” на ЗАДС в тази му част. Извършеното деяние, макар и формално да осъществява признаците на нарушение по чл. 126 от ЗАДС, предвид своята малозначителност е с явно ниска степен на обществена опасност и законодателят безспорно е отчел характера и спецификата на извършваните нарушения на чл. 126 от ЗАДС, включвайки разпоредбата на чл. 126б, като е предвидил случаите на маловажни нарушения и на чл. 126, въпреки липсата на прецизиране на критерия за маловажност към момента на извършване на процесното нарушение.

Предвид горните мотиви, касационната инстанция намира жалбата за неоснователна, поради което същата няма да бъде уважена. Обжалваното решение на Районен съд – Перник в атакуваната му част, като правилно и законосъобразно ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 627/17.08.2012 г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД № 514 по описа на съда за 2012г. В ЧАСТТА, с която е отменено наказателно постановление № 1310/21.11.2011 г. на Началник на Митница Столична, издадено срещу С.И.Т. *** за нарушение на чл. 123, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/